

Če se pa, kakor se iz tega vidi, naštevaneec in naštevavec morata tako na drobno razločevati, se pa tudi morata ravno tako na drobno razločevati, kadar se po njih praša. To se zgodi pri deljenji in zapopadenji. Pri deljenji se namreč praša po naštevancu, pri zapopadenji pa po naštevavcu.

Ako p. rečemo, da 6krat 7 gl. = 42 gl., lahko nalogo obrnemo in vprašamo: a) Ktero goldinarsko število se mora 6krat vzeti, da dobimo 42 gl.? — b) Kolikrat moramo po 7 gl. vzeti, da dobimo 42 gl.?

Ako vprašamo, ktero število se mora 6krat vzeti, da se dobi 42, je to vse eno, kakor bi rekel: Koliko je 6. del od 42? — Ako pa vprašam: Kolikrat moram 7 vzeti, da dobim 42? je vse eno, če rečem: Kolikrat je 7 v 42? — Tistemu, kateri nepremišljeno rajta, je vse eno, če se vpraša: Koliko je 5. del od 30, ali pa kolikrat je 5 v 30; ker obakrat dobi ravno tisto število. Kdor pa po pameti rajta, temu te dve nalogi vse kaj drugega, med sabo različnega, pomenite; še celó odgovor se mu ne zdi pristojin. Nevednemu to dopovedovati, ni drugega treba, kakor da se številom imena dajo. Iz prve naloge dobimo tedaj to le: Koliko je 5. del od 30 gl.? Iz druge: Kolikrat je 5 gl. v 30 gl.? — Tukaj se že veliko ložeje vidi, da ste nalogi različni. Tudi se tukaj bolj jasno vidi, da odgovora vse kaj drugega pomenita, dasiravno ste si števili enaki. 5. del od 30 gl. je namreč 6 gl., in 5 gl. ni v 30 gl. 6 gl. krat, ampak 6krat zapopadeno.

(Dalje prih.)

T e č n o u č i l o.

Kazavni poduk.

Postelja.

S n o v a. Posteljnjak ali posteljišče, žimnica, rjuha, odeja, podzglavje.

U č b a. Posteljnjak je lesen, nekteri tudi železen. Ima štiri noge, končnice in stranice. Posteljnjak se lahko narazen dene. V posteljnjaku na dnu je slama, listje, mah i. t. d.

Slamnica je iz platna, v nji je slama; v plevnici so pleve. — Bolj premožni ljudje imajo na slamnici tudi še žimnico, ktera je s konjsko žimo nabasana. — Rjuha je iz platna, in je spodnja in zgornja. Za odejo imamo kovter ali plahto. Postelja ima zglavje in znožje. Pri glavi je zglavje, pri nogah pa znožje. V zglavji je podzglavna blazina. Postelja se zakrije s pregrinjalom. Postelja se mora vsaki dan postiljati. Na postelji ležimo, kadar spimo, ali če smo bolni. Bolnik, če ne ozdravi, je na smertni postelji, to je, umerje na nji. Otroci spē v zibel. Kdo naredi posteljnjak in zibel? Kdo pa posteljno opravo? Postelja je večidel posebej v kaki izbi, kteri pravimo spavnica. Spavnica se mora vsaki dan prevetriti, da se sapa v nji sčisti. V spavnici ne sme biti prevroče. V vroči izbi ni zdravo spati. V spavnici se oblačimo in slačimo. Sramožljivi otroci ne hodijo razpravljeni po hiši. Preden gremo spat, molimo in se pokropimo z blagoslovljeno vodo. Kdor po dnevu pridno dela in ima dobro vest, prav sladko spi, akoravno ima terdo posteljo. Dobra vest je naj bolj mehka blazina.

Navod za podučevanje v petju.

(Dajc.)

IV. Vaja.

a) Učitelj igra in učenci taktirajo. Poglej II. vajo!

b) in c) 1.) Ponavljanje „sklepa od zdolej“. Poglej III. vajo!

2.) Zdaj učitelj predigra, in potem zapoje: c^h, c, z la, la, in k pervema dvema glasovama enkrat udari, k tretjemu glasu pa zopet enkrat.

U. Kaj zapazite pri tem novega?

O. Da se dva glasova zaporedoma na en udarec in sicer še enkrat tako hitro zapojeta, kakor takrat, ko se na vsaki udarec le en glas poje.

Ako učenci tega precej ne zapazijo, jim je treba še enkrat predigrati, še enkrat ali pa še večkrat zapeti in zraven taktirati. Povedati jim pa tega nikar, ker bi tako ravnanje pazljivost pod klop spravilo.